ज०म० भृतनिखिलरसातलइत्यादि। एवंगुणविशिष्टोजलौघः कुत इह प्रदेशे परमार्थतः परमार्थेन विद्यते। किं तर्हि माया यतः पूरिताशेषपातालत्वात् सरत्नत्वात् शिखरसमैरूर्मिभिः पिहिता न्तरीक्षत्वाच्च सराघवाः सवङ्गसेनाः समेत्य मायामिव जलधि मीयुः ज्ञातवत्यः सर्व्वे गत्यर्थाज्ञानार्थाइति भृञ् भरणइति भौवादिकः अपह्नुतिरिति मायामित्यन्तर्गतोपमारूपतया निर्द्दे शात् विद्यमानार्थस्य चापह्नवात् तथाचोक्तं अपह्नुतिरितीष्टा च किञ्चिदन्तर्गतोपमा। भूतार्थापह्नवादेषा क्रियतेस्याभिदा यथेति ॥५७॥

भ० भृतेत्यादि। सहरघुतनयाः सवङ्गसेनाः समेत्य मिलित्वा जलनिधिं अतः कारणात् मायामिव ईयुर्ज्ञातवत्यः सर्व्वेषां गत्य र्थानां ज्ञानार्थत्वात् किं कारणं तदाह इह प्रदेशे जलौघः कुतः परमार्थतस्तत्त्वेन विद्यते कीदृशः भृतनिखिलरसातलः पूरिता शेषपातालः रत्नैः सहितः पर्व्वततुल्यतरङ्गैराच्छादिताकाशः जलस्यैतादृशत्वासम्भवादियं खलुमायेति भावः। अपह्नुतिरिति जलनिधिमुपमेयमसत्यं कृत्वा मायामिवेत्युपमानस्य सत्यतया व्यवस्थापितत्वात् तथाचोक्तं प्रकृतं यन्निषिध्यान्यत् साध्यते सा त्व पह्नुतिरिति अन्यत्रापि अपह्नुतिरभीष्टा च किञ्चिदन्तर्गतोपमा। भूतार्थापह्नवात् ज्ञेया क्रियतेऽस्याभिदा यथेति ॥ ५७॥

शशिरहितमपि प्रभूतकान्तिं विबुधहृतश्रियमप्य नष्टशोभं। मथितमपि सुरैर्दिवं जलौघैः समभिभव न्तमविक्षतप्रभावं॥ विशेषोक्तिः ॥ ५८॥